

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์

ทิพกฤตา ทรงธรรม*

บทคัดย่อ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์
1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นเมือง
ประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อ
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ กลุ่มเป้าหมายใน
การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลบ้านค่าย ภาคเรียนที่ 1 ปี
การศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ 1)
หนังสือเสริมประสบการณ์ วิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 เล่ม 2) แผนการจัดการเรียนรู้ และ 3) แบบทดสอบวัด
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ วิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น
เมือง ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 4.66-5.00

ผลการศึกษาพบว่า

1. ประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นเมือง
ประจวบคีรีขันธ์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ 80.20 / 82.50
ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม, นักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, การสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์

บทนำ

การเปลี่ยนในยุคโลกาภิวัตน์ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้สังคมโลกที่สามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างไร้พรมแดน และเป็นไปอย่างรวดเร็ว ประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การที่จะแก้วิกฤตได้นั้น ปัจจัยที่สำคัญ คือ คุณภาพของคน การพัฒนาคุณภาพของคนจึงมุ่งไปที่การศึกษา ซึ่งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพของคนในชาติให้มีคุณภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การศึกษาต้องทำให้คนรู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักการแก้ปัญหา มีความคิดสร้างสรรค์ เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีคุณธรรมจริยธรรมและสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้นการจะดูแลคุณภาพการศึกษาต้องดูแลคุณภาพคนที่เป็นผลผลิตของการศึกษา

เมื่อมองในภาพรวมแล้วพบว่าความสำคัญของกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม นั้น นอกจาก จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้เรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติและสังคม วัฒนธรรมแล้วยังมีทักษะและกระบวนการต่าง ๆ ที่จะสามารถนำไปใช้ประกอบการในการตัดสินใจ ได้อย่างรอบคอบ ในการดำเนินชีวิต ในฐานะพลเมืองดีตลอดจนนำความรู้ทางศาสนา มาพัฒนาตนเองและสังคมทำให้สามารถดำรงชีวิต ในสังคมได้อย่างมีความสุข

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 4) กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม ในสาระหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม เป็นสาระการเรียนรู้ที่ผู้เรียนค่อนข้างเข้าใจยาก และไม่ค่อยสนใจจึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่อยู่ในระดับที่พอใจและสาเหตุอีกประการคือ จากตัวครูผู้สอนยังใช้วิธีการสอนที่ไม่หลากหลายครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนยังไม่ดีพอ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ดังนั้นครูผู้สอนต้องพัฒนาการเรียนการสอน และต้องพัฒนาสื่อการเรียนการสอน พัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมทำได้หลายลักษณะ ได้แก่ แบบฝึกหัด คู่มือครู คู่มือการเรียนรู้ หนังสือเสริมประสบการณ์ เป็นต้น จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยทางด้านการศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรม สื่อ การเรียนการสอน ซึ่งมีสื่อหลายชนิดที่สามารถนำมาใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งนี้ในการเลือกใช้จะต้องคำนึงถึงลักษณะธรรมชาติของเนื้อหาในแต่ละวิชาอาจกล่าวได้ว่าสาเหตุที่ทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเป้าหมายของโรงเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมเนื่องมาจากครูขาดสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ หนังสือเสริมประสบการณ์เป็นแนวทางให้ผู้สอนได้จัดกิจกรรมและประสบการณ์สำหรับผู้เรียนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้ และช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ วิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นสื่อสำหรับการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่จะช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาไว้ ดังนี้

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษา หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการศึกษา ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลบ้านค่าย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 มีนักเรียน จำนวน 30 คน
2. ระยะเวลา เวลาที่ใช้ในการศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 (ตั้งแต่วันที่ 2 มิถุนายน 2561 ถึงวันที่ 31 สิงหาคม 2561)
3. เนื้อหาที่ใช้ในการสร้าง หนังสือเสริมประสบการณ์ วิชาสังคม เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามเนื้อหาหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิต หนังสือเสริมประสบการณ์ทั้งหมด จำนวน 10 เล่ม

สมมติฐานของการศึกษา

1. หนังสือเสริมประสบการณ์ วิชาสังคมศึกษา เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้และนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละระดับชั้น
3. นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ วิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ และสามารถนำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน
4. ผลการศึกษานำไปใช้เป็นเอกสารสำหรับการเผยแพร่และค้นคว้าแก่โรงเรียน หน่วยงานทางการศึกษา และผู้สนใจทั่วไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยดำเนินการประเมินความรู้พื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนเรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน จำนวน 40 ข้อ ให้นักเรียนทำแล้วบันทึกคะแนน
2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 10 เล่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง
3. ผู้วิจัยดำเนินการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน การลงมือปฏิบัติกิจกรรมจริงของนักเรียนและบันทึกคะแนน
4. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ อีกครั้ง เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน จำนวน 40 ข้อ ซึ่งเป็นแบบประเมินชุดเดียวกัน กับแบบทดสอบก่อนเรียน ให้นักเรียนทำแล้วบันทึกคะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้สูตร E_1 / E_2
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent)

ผลการวิจัย

1. ค่าประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ มีค่าเท่ากับ 80.20 / 82.50 มีค่ามากกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด คือ 80 / 80 แสดงว่าหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1
2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\mu=19.30$, $\sigma=2.21$) คิดเป็นร้อยละ 47.50 และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\mu=33.07$, $\sigma=2.75$) คิดเป็นร้อยละ 82.67 ร้อยละของความก้าวหน้าเท่ากับ 34.03 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละของความก้าวหน้าต้องเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 25 ของคะแนนเดิม เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นทุกคน แสดงว่า นักเรียนที่เรียนเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน

อภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลจากการค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 80.20 / 82.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80 / 80 ซึ่งคะแนนระหว่างเรียนสูงกว่าคะแนนหลังเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างหนังสือเสริมประสบการณ์โดยยึดแนวคิดของ รังสิมันต์ นิมิตรักษ์ มาปรับปรุง และให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบด้านความเหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษา รูปเล่ม รูปภาพประกอบ และผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วได้นำหนังสือเสริมประสบการณ์ไปทดลองใช้กับกลุ่มที่

ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายและได้ข้อเสนอแนะมาปรับแก้ไขด้านเนื้อหา ภาษาก่อนนำหนังสือเสริมประสบการณ์ไปใช้จริง ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างที่สอดคล้องกับ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 : 6) ที่กล่าวว่า การสร้างหรือผลิตหนังสือเสริมประสบการณ์ต้องดำเนินการตามขั้นตอน คือ การวิเคราะห์ปัญหาและหาสาเหตุจากการเรียนการสอน การศึกษารายละเอียดในหลักสูตรเพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรม เลือกเนื้อหาที่เหมาะสม แบ่งเป็นบทเป็นตอน ศึกษารูปแบบการเขียนหนังสือเสริมประสบการณ์ ศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูล เพื่อนำมากำหนดเป็นจุดประสงค์ เนื้อหา วิธีการ สื่อประกอบหนังสือเสริมประสบการณ์ เขียนเนื้อหาแต่ละเรื่อง รวมทั้งภาพประกอบ ข้อทดสอบ และข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนด ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ นำไปทดลองใช้ นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขส่วนบกพร่อง และนำไปใช้จริงเพื่อแก้ปัญหา หนังสือเสริมประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพที่สอดคล้องกับ อรสา แดงกระจ่าง (2550 : 17 - 18) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง เมืองกาญจน์บ้านเรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษา พบว่า หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง เมืองกาญจน์บ้านเรา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 79.15/78.26 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิเชียร บุญเดี้ยว (2553 : 31-33) ได้ดำเนินการสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์การสอนวิชาคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแผนกวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยเทคนิคสตุล พบว่า ประสิทธิภาพการเรียนการสอนโดยใช้นักเรียนหนังสือเสริมประสบการณ์สอนวิชาคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีค่าเท่ากับ 83.00/81.93 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 อีกทั้ง พัทธกรณ์ วงเวียน (2553 : 72 - 74) รายงานการพัฒนาหนังสือเสริมประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง พลเมืองดี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสน อำเภอบัวเขต จังหวัดสุรินทร์ พบว่า มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 92.14/90.48 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้และออร์ตัน (Orton, 1997 : 59 - OA) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การออกแบบหนังสือเสริมประสบการณ์โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย นำมาใช้ในการสอนเรื่องที่ยากสำหรับนักเรียน โดยนำหนังสือเสริมประสบการณ์ที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ของสื่อมัลติมีเดีย (Multimedia Interaction Calculator : MIC) ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการสอน โดยนักเรียนไม่ต้องมีการเผชิญหน้ากัน จะมีการสังเกตและพิจารณาจากผลงานของนักเรียน จากชุด MIC ผลการศึกษา พบว่า หนังสือเสริมประสบการณ์มีประสิทธิภาพ ซึ่งหนังสือเสริมประสบการณ์มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีโดยจะช่วยให้ นักเรียนค้นพบรูปแบบของจำนวนและเข้าใจความจริงของจำนวน และได้แสดงถึงประโยชน์ในการสอนคณิตศาสตร์สำหรับเนื้อหาที่ยาก

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตาม

สมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นเมือง
 ประจวบคีรีขันธ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์หลัง
 เรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากแบบทดสอบในหนังสือเสริมประสบการณ์ได้ทำการวิเคราะห์และ
 ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบและปรับแก้ไขตามคำแนะนำและผ่านการทดลองใช้กับกลุ่ม
 ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย และมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ที่ผ่านการ
 ตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและผ่านการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ ซึ่งเป็นหนังสือเสริมประสบการณ์
 ที่มีประสิทธิภาพ และทั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้นำเสนอความรู้ ความ
 เข้าใจผ่านการทำงานกลุ่มโดยคณะเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน งานวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผล
 การศึกษาของนางภิญญา วิฑูรย์ (2555 : 47 - 49) การพัฒนาหนังสือเสริมประสบการณ์ กลุ่ม
 สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม รายวิชาพื้นฐานประวัติศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้
 ที่ 3 เพื่อนบ้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเขารักเกียรติ อำเภอรัต
 ภูมิ จังหวัดสงขลา พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
 เรียนหลังสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นาง
 สุภาพ นกโหวด (2557 : 39 - 41) รายงานผลการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดหลักธรรมนำ
 ชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้าน
 ห้วยสะแก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 พบว่า นักเรียนมี
 ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการการศึกษาของ
 วันนา แกสมาน (2559:19-20) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เศรษฐศาสตร์เพื่อชีวิต กลุ่มสาระการ
 เรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านป่าเต๊ะ หลังเรียนสูง
 กว่า ก่อนเรียน และมีค่าพัฒนาที่เฉลี่ยร้อยละ 15.91 โดยการเปรียบเทียบค่า t-test เท่ากับ 13.155 และ
 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 อีกทั้ง นางเยาว์ สาร (2559: 57 - 59) รายงานการพัฒนาหนังสือเสริม
 ประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชุดมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 5 ชุด โรงเรียนอุตรกิจ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ พบว่า
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์สูงกว่าก่อนการใช้
 หนังสือเสริมประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ก่อนทำการเรียนการสอนด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่องภูมิ

ปัญหาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ควรกำกับเวลาในการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากว่าบางเรื่องอาจจะใช้เวลามากกว่าที่กำหนด ดังนั้นครูผู้สอนควรใช้เวลาให้เหมาะสม

2. ครูควรจัดกลุ่มเด็กที่ความสามารถ เก่ง ปานกลางและอ่อน ในการเรียนรู้ร่วมกัน

3. ครูต้องให้ความสนใจวิธีการเรียนรู้ด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองประจวบคีรีขันธ์ ตามคำแนะนำในหนังสือเสริมประสบการณ์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาหนังสือเสริมประสบการณ์ในสาระการเรียนรู้อื่น เช่น สาระภูมิศาสตร์ สาระเศรษฐศาสตร์ เป็นต้น เพื่อให้มีเอกสารประกอบการเรียนที่มีความหลากหลายด้านเนื้อหา และเพื่อให้ นักเรียนสามารถนำไปศึกษาได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่

2. ควรนำวิธีการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ใช้ในการเรียนรู้ร่วมกับวิธีการสอนอื่น ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนในหลายรูปแบบ

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและ**

วัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์

(ร.ศ.พ.).

นางภิญญาวิวัฒน์ ชิตมณี. (2555). **การพัฒนาหนังสือเสริมประสบการณ์ กลุ่มสาระการ**

เรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม รายวิชาพื้นฐาน

ประวัติศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เพื่อนบ้านประชาคมเศรษฐกิจ

อาเซียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเขารัก เกียรติ อำเภอรัตนบุรี

จังหวัดสงขลา.

นางสาวพัชราภรณ์ วงเวียน. (2553). **รายงานการพัฒนาหนังสือเสริมประสบการณ์ กลุ่ม**

สาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง พลเมืองดี ชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 2. โรงเรียนบ้านสน อำเภอบัวเขต : จังหวัดสุรินทร์.

นางสาววาละ หะยีแวฮามะ. (2557). **รายงานการพัฒนาหนังสือเสริมประสบการณ์ กลุ่ม**

สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง เศรษฐศาสตร์

นำรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 3 บ้านปาตาคีโม
อำเภอสาวยบุรี จังหวัดปัตตานี .

นางสุภาพ นกโหวาร. (2557). รายงานผลการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดหลักธรรม
นำ ชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยสะแก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1.

นางเยาว์ สาโร. (2559). รายงานการพัฒนาหนังสือเสริมประสบการณ์ กลุ่มสาระการ
เรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชุดมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ชุด โรงเรียนอุตรกิจ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษากระบี่.

นายเรืองฤทธิ์ พินิจพรรณ. (2556). รายงานการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์กีฬา
ฟุตบอล กลุ่ม สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่
6 โรงเรียนบ้านสันวิไล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน
เขต 2.

ปวีณา เอี่ยมอ่วม (2560). การพัฒนาหนังสือเสริมประสบการณ์กลุ่มสาระการเรียนรู้
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระภูมิศาสตร์ ชุด ภูมิศาสตร์น่ารู้
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ลพบุรี เขต 1.

ประภาดา กุลวงษ์. (2553). รายงานผลการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด มั่นใจในชีวิต
สาระความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองจุงจารย์ผางวิทยา. : สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา หนองบัวลำภู.

ประภาพรรณ เล็งวงศ์. (2550). การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยการวิจัย ในชั้นเรียน.
กรุงเทพมหานคร : อี. เค.

วันนา แกสมาน (2559). การพัฒนาหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เพื่อ
ชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้าน ปาเต๊ะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสตูล

วิเชียร บุญเตี้ยว. (2553). การพัฒนาและหาประสิทธิภาพหนังสือเสริมประสบการณ์

วิชาการออกแบบ โปรแกรมใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับนักศึกษา
ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2. วิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระ
นคร.

วิเชียร ประยูรชาติ. (2549). เอกสารประกอบการอบรมทำผลงานทางวิชาการ.

วิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง :งาน เอกสารการพิมพ์.

สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอน การสร้างแบบ
ฝึก. ชัยนาท : ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.

สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2547). การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้ผู้
พัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพฯ : ราชบุรีธรรมรักษ์การพิมพ์

สุวิทย์ หิรัญกานต์ และคณะ. (2540). พจนานุกรมทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
ไอคิว บุคเซ็นเตอร์.

เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. (2528). การผลิตวัสดุเทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :

สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

โสภา กรรณสูตร. (2542). การผลิตสื่อการสอน. เชียงใหม่ : โชตนาพรินท์.

อรสา แดงกระจ่าง. (2550). รายงานการใช้นวัตกรรมชุดการเรียนรู้เมืองกาญจน์บ้านเรา
เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา
ศาสนาและวัฒนธรรม. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.